

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-631/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Trh finančních nástrojů – Směrnice v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření“)

(2021/C 72/03)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf a B. Rous Demiri, zmocněnci)

Žalovaná: Slovinská republika (zástupkyně: V. Klemenc, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Slovinská republika tím, že ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 ze dne 7. dubna 2016, kterou se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o ochranu finančních nástrojů a peněžních prostředků patřících zákazníkům, povinnosti při řízení produktů a pravidla vztahující se na poskytování nebo přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních či nepeněžních výhod, a že tudíž tyto předpisy nesděli Evropské komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 směrnice v přenesené pravomoci 2017/593.
- 2) Slovinské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 6.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Limburg – Nizozemsko) – LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied v. College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

(Věc C-826/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Aarhuská úmluva – Článek 9 odst. 2 a 3 – Přístupu k právní ochraně – Neexistence přístupu k právní ochraně pro jinou než dotčenou veřejnost – Přípustnost žaloby podmíněná předchozí účastí na rozhodovacím procesu“)

(2021/C 72/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Limburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied

Žalovaná: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

Výrok

- 1) Článek 9 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané v Aarhusu (Dánsko) dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby osoby z řad „veřejnosti“ uvedené v čl. 2 odst. 4 této úmluvy neměly jako takové přístup k právní ochraně za účelem napadení rozhodnutí, které spadá do působnosti článku 6 této úmluvy. Naproti tomu čl. 9 odst. 3 uvedené úmluvy brání tomu, aby tyto osoby nemohly mít přístup k právní ochraně za účelem uplatnění širších práv účastnit se na rozhodování, která jim přiznává samotné vnitrostátní právo životního prostředí členského státu.
- 2) Článek 9 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané v Aarhusu dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím 2005/370, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby přípustnost žalob, na které se vztahuje, podaných nevládními organizacemi, které jsou součástí „dotčené veřejnosti“ ve smyslu čl. 2 odst. 5 této úmluvy, byla podmíněna účastí těchto organizací na přípravném řízení týkajícím se napadeného rozhodnutí, třebaže se tato podmínka neuplatní, pokud jim nelze důvodně vytýkat, že se tohoto řízení neúčastnily. Naproti tomu čl. 9 odst. 3 uvedené úmluvy nebrání tomu, aby přípustnost žaloby, na kterou se vztahuje, byla podmíněna účastí žalobce na přípravném řízení týkajícím se napadeného rozhodnutí, ledaže mu s ohledem na okolnosti věci není možné jeho neúčast na tomto řízení důvodně vytýkat.

(¹) Úř. věst. C 122, 1.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-63/19) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice 2003/96/ES – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Články 4 a 19 – Právní úprava přijatá autonomním regionem členského státu – Příspěvek na nákup benzínu a plynového oleje podléhajících spotřebním daním – Článek 6 písm. c) – Osвобоzení od spotřebních daní nebo jejich snížení – Pojem ‚vrácení celé částky daně nebo její části‘ – Neexistence důkazu o existenci souvislosti mezi tímto příspěvkem a spotřebními daněmi“)

(2021/C 72/05)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a F. Tomat, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupkyně: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. M. De Socio, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: S. Jiménez García a J. Rodríguez de la Rúa, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 25.3.2019.